

Υπόθεση C-487/19

**Σύνοψη αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

26 Ιουνίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

Τρίτη, 21 Μαΐου 2019

Προσφεύγων:

W.Ż.

Παρισταμένης της:Prokurator Prokuratury Krajowej Bożena Górecka**Αντικείμενο της κύριας δίκης**

Νομικό ζήτημα παραπεμφέν από το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) στο τμήμα διευρυμένης σύνθεσης στη διαδικασία εξαίρεσης δικαστών του Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου) στην υπόθεση της προσφυγής του W.Ż.

Αντικείμενο και νομική βάση του προδικαστικού ερωτήματος

Ερμηνεία του άρθρου 2, του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το άρθρο 267 ΣΛΕΕ όσον αφορά την έννοια «ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως»

Προδικαστικό ερώτημα

«Έχουν το άρθρο 2, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, [ΣΕΕ], σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του [Χάρτη

των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων] και το άρθρο 267 [ΣΛΕΕ], την έννοια ότι δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως κατά την έννοια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το μονομελές δικαστήριο το οποίο αποτελείται από πρόσωπο διορισθέν στη θέση του δικαστή κατά κατάφωρη παράβαση των εθνικών κανόνων δικαίου σχετικά με τον διορισμό των δικαστών, παράβαση συνιστάμενη ιδίως στον διορισμό του εν λόγω προσώπου στη θέση του δικαστή, παρά την προηγούμενη άσκηση προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου (Naczelny Sąd Administracyjny) (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) κατά της απόφασης εθνικής αρχής (Krajowa Rada Sądownictwa) (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου), η οποία περιλαμβάνει πρόταση διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου στη θέση του δικαστή, παρά την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και παρά τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) πριν από την επίδοση της πράξης διορισμού;».

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 2, άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Παρατιθέμενες διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας

Άρθρα 7, 10, 45, 60, 77, 144, 175, 179, 183 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας

Άρθρα 43 και 44 του ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (νόμου της 12ης Μαΐου 2011 περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, όπως ίσχυε μετά την τροποποίηση με τον ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (νόμο της 20ής Ιουλίου 2018 περί τροποποίησης του νόμου «Νόμος περί της οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων» και ορισμένων άλλων νόμων) (Dz.U. 2018, θέση 1443), όπως ίσχυε στις 27 Ιουλίου 2018.

Άρθρο 44 του νόμου της 12ης Μαΐου 2011 περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, όπως ίσχυε την 1η Απριλίου 2019, λαμβανομένης υπόψη της απόφασης του Trybunał Konstytucyjny (Συνταγματικού Δικαστηρίου) της 25ης Μαρτίου 2019 στην υπόθεση K12/18 (Dz.U. 2019, θέση 609).

Άρθρο 44 του νόμου της 12ης Μαΐου 2011 περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, όπως ίσχυε μετά την τροποποίηση με τον ustawa z dnia 26 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (νόμο της 26ης Απριλίου 2019 περί τροποποίησης του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και του νόμου «Νόμος περί της οργάνωσης των διοικητικών δικαστηρίων») (Dz.U. 2019, θέση 914), όπως ίσχυε στις 23 Μαΐου 2019.

Άρθρα 3 και 4 του νόμου της 26ης Απριλίου 2019 περί τροποποίησης του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και του νόμου «Νόμος περί της οργάνωσης των διοικητικών δικαστηρίων» (Dz.U. 2019, θέση 914)

Άρθρα 26, 82, 86 και 87 του ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου) (Dz.U. 2018, θέση 5, όπως τροποποιήθηκε)

Άρθρο 22a του ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (νόμου της 27ης Ιουλίου 2001 «Νόμος περί της οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων») (ενοποιημένο κείμενο, Dz.U. 2019, θέση 52, όπως τροποποιήθηκε)

Άρθρα 49, 50, 365, 379, 388, 391, 398²¹, 401 του kodeks postępowania cywilnego (Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας

- 1 Δυνάμει της απόφασης της 27ης Αυγούστου 2018, ο δικαστής W.Ż. μετατέθηκε από το τμήμα του Sąd Okręgowy w K., (περιφερειακού δικαστηρίου της πόλης K.), όπου ασκούσε μέχρι τότε τα δικαστικά του καθήκοντα, σε άλλο τμήμα του ίδιου δικαστηρίου βάσει του άρθρου 22a, παράγραφος 4b, σημείο 1, του νόμου της 27ης Ιουλίου 2001 «Νόμος περί της οργάνωσης των τακτικών δικαστηρίων». Ο W.Ż. προσέβαλε την απόφαση αυτή ενώπιον της Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου), το οποίο, στις 21 Σεπτεμβρίου 2018, αποφάσισε να περατωθεί η διαδικασία της διοικητικής ένστασης του W.Ż. κατά της απόφασης του προέδρου του περιφερειακού δικαστηρίου (υπόθεση I αριθ. 47/18). Στη συνέχεια, ο W.Ż. άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 2 Κατόπιν της προσφυγής κατά της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, ο W.Ż. υπέβαλε αίτηση, στις 14 Νοεμβρίου 2018, ζητώντας να εξαιρεθούν από την εκδίκαση της εν λόγω προσφυγής όλοι οι δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου που είναι μέλη του τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ισχυρίστηκε ότι το τμήμα αυτό, λόγω της θεσμικής του μορφής και του τρόπου εκλογής των μελών του από το αντισυνταγματικά διορισθέν Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο, δεν μπορεί, υπό οποιαδήποτε σύνθεση των παρόντων μελών του, να αποφανθεί επί της προσφυγής κατά τρόπο αμερόληπτο και ανεξάρτητο.
- 3 Η πρόταση διορισμού όλων των δικαστών του τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων τους οποίους αφορά η αίτηση εξαίρεσης περιλαμβανόταν στην υπ' αριθ. 331/2018 απόφαση του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, της 28ης Αυγούστου 2018 (στο εξής: απόφαση 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου). Κατά της εν λόγω απόφασης στο σύνολό της προσέφυγαν ενώπιον του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) άλλοι μετέχοντες στη διαδικασία διορισμού, ως προς τους οποίους το Εθνικό Δικαστικό

Συμβούλιο δεν υπέβαλε πρόταση στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας για τον διορισμό τους σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

- 4 Με απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2018, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο ανέστειλε την εκτέλεση της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου.
- 5 Παρά την προηγούμενη προσφυγή κατά της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου στο σύνολό της και την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, καθώς και τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας επέδωσε στις 10 Οκτωβρίου 2018 πράξεις διορισμού δικαστικού λειτουργού του τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων στα πρόσωπα τα οποία αφορούσε η αίτηση εξαίρεσης που είχε υποβάλει ο W.Ż.
- 6 Οι συνεδριάσεις ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις των προσφυγών κατά της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου αναβλήθηκαν έως ότου το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) εξετάσει τα προδικαστικά ερωτήματα ως προς τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης του άρθρου 44, παράγραφος 1b και του άρθρου 44, παράγραφος 4, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου (υπόθεση C-824/18).
- 7 Στις 20 Φεβρουαρίου 2019, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας επέδωσε στον A.S. πράξη διορισμού σε θέση δικαστή του τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η πρόταση διορισμού του ανωτέρω περιλαμβανόταν στην απόφαση 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και, ως εκ τούτου, και ο διορισμός αυτός πραγματοποιήθηκε μετά την προσφυγή κατά της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου στο σύνολό της ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου και την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής από το εν λόγω δικαστήριο, και ενόσω δεν είχε περατωθεί η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Δεδομένου ότι ο A.S. διορίστηκε δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις 20 Φεβρουαρίου 2019, δηλαδή μετά την εκ μέρους του W.Ż. υποβολή της αίτησης εξαίρεσης της 14ης Νοεμβρίου 2018, η εν λόγω αίτηση δεν αφορούσε το πρόσωπο αυτό.
- 8 Με επιστολή της 5ης Μαρτίου 2019, ο Prokurator Prokuratury Krajowej (εθνική εισαγγελική αρχή) παρενέβη στην υπόθεση σχετικά με την προσφυγή κατά της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου να περατωθεί η διαδικασία της διοικητικής ένστασης (υπόθεση I αριθ. 47/18). Η εισαγγελέας ζήτησε να απορριφθεί ως απαράδεκτη η προσφυγή του W.Ż. κατά της εν λόγω απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου.
- 9 Στις 8 Μαρτίου 2019, ακριβώς πριν την έναρξη της συνεδρίασης του τμήματος αστικών υποθέσεων, το τμήμα έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σε μονομελή σύνθεση αποτελούμενη από τον A.S., και

ενώ δεν είχε στη διάθεσή του τη δικογραφία της υπόθεσης I αριθ. 47/18, εξέδωσε συναφώς διάταξη απορρίπτοντας την προσφυγή του W.Ż. ως απαράδεκτη. Η διάταξη αυτή δέχτηκε τη θέση της εισαγγελέα χωρίς να παράσχει προηγουμένως τη δυνατότητα στον W.Ż. να υποβάλει παρατηρήσεις.

- 10 Στη συνεδρίαση της 20ής Μαρτίου 2019, ο σχηματισμός του Ανωτάτου Δικαστηρίου που εξέτασε την αίτηση εξαίρεσης αναγνώρισε ότι η έκδοση της διάταξης της 8ης Μαρτίου 2019 στην υπόθεση I αριθ. 47/18 πριν από την εξέταση της αίτησης εξαίρεσης συνιστά παράβαση του άρθρου 50, παράγραφος 3, σημείο 2, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο απαγορεύει την έκδοση απόφασης για την περάτωση της διαδικασίας εφόσον έχει υποβληθεί αίτηση εξαίρεσης δικαστή από οποιονδήποτε δικαστή, ακόμη και μη θιγόμενο από την αίτηση εξαίρεσης. Επίσης, εκτίμησε ότι η εξέταση της υπόθεσης και η έκδοση απόφασης του δικαστηρίου χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη τη δικογραφία και χωρίς να έχει παρασχεθεί η δυνατότητα στον W.Ż. να πληροφορηθεί τη θέση της εισαγγελέα προσβάλλει το δικαίωμα ακρόασης [άρθρο 45, παράγραφος 1, του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας, άρθρο 6, παράγραφος 1, της Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ) και άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων].
- 11 Το Ανώτατο Δικαστήριο εξέτασε επίσης κατά πόσον ο A.S., λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών διορισμού του, είναι δικαστής του εν λόγω δικαστηρίου. Το γεγονός αυτό έχει σημασία για την εκτίμηση του κατά πόσον η διάταξη της 8ης Μαρτίου 2019, εκδοθείσα στην υπόθεση I αριθ. 47/18 από το Ανώτατο Δικαστήριο σε μονομελή σύνθεση αποτελούμενη από τον A.S., υφίσταται νομικώς ως δικαστική απόφαση. Η προηγούμενη επίλυση του εν λόγω ζητήματος είναι κρίσιμη για την έκβαση της εξέτασης της αίτησης εξαίρεσης. Εάν η διάταξη της 8ης Μαρτίου 2019 στην υπόθεση I αριθ. 47/18 υφίσταται νομικώς, η διαδικασία στην υπόθεση περί εξαίρεσης πρέπει να περατωθεί (να καταργηθεί η δίκη) ως άνευ αντικειμένου. Εάν όμως η διάταξη της 8ης Μαρτίου 2019 στην υπόθεση I αριθ. 47/18 δεν υφίσταται νομικώς, τότε η αίτηση εξαίρεσης πρέπει να εξεταστεί.
- 12 Κατά την εξέταση του ζητήματος αυτού, το Ανώτατο Δικαστήριο, διατηρώντας σοβαρές αμφιβολίες, υπέβαλε στην κρίση του επταμελούς τμήματος νομικό ζήτημα συνιστάμενο στο αν μια δικαστική απόφαση υφίσταται νομικώς όταν έχει εκδοθεί από τμήμα μονομελούς σύνθεσης, αποτελούμενο από πρόσωπο διορισθέν στη θέση του δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου παρά την άσκηση προηγούμενης προσφυγής ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου κατά της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου η οποία περιλαμβάνει πρόταση διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου, παρά την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης αυτής και παρά τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου πριν από την επίδοση της πράξης διορισμού.

- 13 Κατά την εξέταση του ζητήματος αυτού, το επταμελές τμήμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου εξέφρασε αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης που μνημονεύονται στο προδικαστικό ερώτημα. Οι αμφιβολίες αυτές αφορούν το κατά πόσον ένα μονομελές δικαστήριο, αποτελούμενο από πρόσωπο που έχει διοριστεί στη θέση του δικαστή κατά κατάφωρη παράβαση των εθνικών κανόνων οι οποίοι διέπουν τον διορισμό των δικαστών, παράβαση συνιστάμενη ιδίως σε διορισμό σε θέση δικαστή υπό συνθήκες ανάλογες με τις συνθήκες διορισμού του A.S., μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 14 Η άρση των ανωτέρω αμφιβολιών είναι αποφασιστικής σημασίας όχι μόνον ως προς τον A.S., αλλά και ως προς άλλα πρόσωπα που μετέχουν στη σύνθεση του τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, ως προς 7 πρόσωπα που μετέχουν στη σύνθεση του τμήματος αστικών υποθέσεων και ως προς ένα πρόσωπο που μετέχει στη σύνθεση του πειθαρχικού τμήματος, τα οποία έχουν διοριστεί στη θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό τις ίδιες συνθήκες όπως ο A.S. Εκτός αυτού, 10 επιπλέον πρόσωπα που μετέχουν στη σύνθεση του πειθαρχικού τμήματος διορίστηκαν από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας, παρά το γεγονός ότι, προηγουμένως, η απόφαση του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου που περιλάμβανε την πρόταση διορισμού τους είχε προσβληθεί ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου και η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου αυτού δεν είχε περατωθεί πριν από την επίδοση των πράξεων διορισμού.
- 15 Η απάντηση του Δικαστηρίου αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση ώστε το επταμελές τμήμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου να αποφανεί επί του νομικού ζητήματος που του υποβλήθηκε από τον συνήθη σχηματισμό του δικαστηρίου αυτού. Εάν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι το Ανώτατο Δικαστήριο, εκδίδοντας τη διάταξη για την περάτωση της διαδικασίας στην υπόθεση της προσφυγής του W.Ż. κατά της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου (υπόθεση I αριθ. 47/18), δεν ενήργησε ως όργανο δυνάμενο να θεωρηθεί ότι συνιστά ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως και, ως εκ τούτου, ότι εξασφαλίζει την αποτελεσματική δικαστική προστασία που κατοχυρώνει το δίκαιο της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και με το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η κρίση του αυτή θα επηρεάσει την κατά το πολωνικό δίκαιο εκτίμηση των συνεπειών του διορισμού προσώπων σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό συνθήκες όπως αυτές υπό τις οποίες διορίστηκε ο A.S. Η συνέπεια του ανωτέρω ενδέχεται να είναι η διαπίστωση ότι οι αποφάσεις που εκδίδει τμήμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη σύνθεση του οποίου μετέχουν αποκλειστικά και μόνον πρόσωπα διορισθέντα υπό τέτοιες περιστάσεις είναι νομικά ανυπόστατες, διότι προέρχονται από πρόσωπο ή πρόσωπα που δεν είναι δικαστές.

- 16 Το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στις αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, σκέψεις 33 έως 37, και της 26ης Ιουλίου 2018, *LM*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, από τις οποίες προκύπτει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί Ένωση δικαίου, στην έννομη τάξη της οποίας τα καθήκοντα εξασφάλισης δικαστικού ελέγχου έχουν ανατεθεί όχι μόνον στο Δικαστήριο αλλά και στα δικαστήρια των κρατών μελών. Τα κράτη αυτά πρέπει να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ο σεβασμός του δικαιώματος των ιδιωτών σε αποτελεσματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης. Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης και ότι αυτή καθαυτήν η ύπαρξη αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου παραμένει αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την ύπαρξη κράτους δικαίου. Κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίζει ότι τα όργανα που εντάσσονται, ως «δικαστήρια», κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, στο εθνικό σύστημα ενδίκων βοηθημάτων και μέσων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο αυτό ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Εφιστά επίσης την προσοχή στο γεγονός ότι, κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον ένα όργανο πληροί τις προϋποθέσεις για να θεωρηθεί «δικαστήριο» κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κριτήρια όπως η νομική βάση για τη δράση του οργάνου και η ανεξαρτησία του οργάνου αυτού και των προσώπων που υπηρετούν σε αυτό ως δικαστές. Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, τούτο συμπίπτει πλήρως με τις απαιτήσεις για την έννοια του «δικαστηρίου» που θέτουν το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, στο πλαίσιο του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και πρόσβασης σε αμερόληπτο δικαστήριο, ανταποκρίνεται δε και στο πρότυπο του ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει συσταθεί νομίμως, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ (βλ., συναφώς, άρθρο 52, παράγραφοι 3 και 7, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, και άρθρο 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ).
- 17 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η σχέση μεταξύ της παρούσας υπόθεσης και του ενωσιακού δικαίου είναι διττή. Πρώτον, το τμήμα έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει αρμοδιότητα επί υποθέσεων που άπτονται ζητημάτων σχετικών με την ερμηνεία και την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι υποθέσεις κανονιστικής φύσης, συμπεριλαμβανομένων ιδίως υποθέσεων στους τομείς ανταγωνισμού και ενέργειας. Σε αυτές τις περιπτώσεις εφαρμόζονται συχνά οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης ή οι διατάξεις του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται για τη μεταφορά του δικαίου της Ένωσης. Συνεπώς, είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν το τμήμα έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, για τον λόγο ότι στη σύνθεσή του περιλαμβάνεται ο A.S. και άλλα πρόσωπα διορισθέντα υπό τις ίδιες ακριβώς συνθήκες, πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ. Δεύτερον, η προσβαλλόμενη διάταξη της 8ης Μαρτίου 2019 εκδόθηκε σε υπόθεση σχετική με την ιδιότητα του δικαστή εθνικού δικαστηρίου, την οποία έχει ο W.Ž. Ο δικαστής W.Ž., όταν μετέχει στη

σύνθεση τμήματος εθνικού δικαστηρίου, πρέπει να παραμένει ανεξάρτητος προκειμένου, κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, να παραμένει ανεξάρτητο και το εν λόγω δικαστήριο και να πληροί τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ. Στην παρούσα υπόθεση, πρέπει επίσης να τηρηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να εκτιμηθεί κατά πόσον το δικαστήριο που την εκδικάζει, δηλαδή το τμήμα έκτακτου ελέγχου και δημόσιων υποθέσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου, μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

- 18 Κατά το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαδικασίας διορισμού του A.S. ως δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, υπήρξε κατάφωρη παράβαση των κανόνων του πολωνικού δικαίου σχετικά με τον διορισμό των δικαστών. Η παράβαση αυτή συνίστατο κυρίως στο γεγονός ότι ο A.S. διορίστηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας στη θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου παρά την εκ μέρους άλλων μετεχόντων στη διαδικασία διορισμού προηγούμενη άσκηση προσφυγής ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου κατά της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, η οποία περιλάμβανε την πρόταση διορισμού του ενδιαφερομένου, και παρά τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου πριν από την επίδοση σε αυτόν της πράξης διορισμού του.
- 19 Σύμφωνα με το άρθρο 179 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας, οι δικαστές στην Πολωνία διορίζονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας για αόριστο χρόνο, κατόπιν πρότασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου. Ως εκ τούτου, από χρονικής άποψης απαιτείται η σύμπραξη δύο συνταγματικών οργάνων του Κράτους, τα οποία αλληλοσυμπληρώνονται. Η πρόταση του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου δεν αποτελεί γνώμη, αλλά έχει συστατικό χαρακτήρα, καθώς μόνον αφότου υποβληθεί η πρόταση αυτή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας ενεργοποιείται η αρμοδιότητα του τελευταίου να διορίσει τον προτεινόμενο στη θέση δικαστή.
- 20 Η υποβολή πρότασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας για διορισμό στη θέση δικαστή προηγείται της διαδικασίας διορισμού, η οποία, κατ' εφαρμογή των συνταγματικών επιταγών, ρυθμίζεται νομοθετικά. Προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία των δικαιωμάτων των υποψηφίων που συμμετέχουν στη διαδικασία διορισμού, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος πρόσβασης στη δημόσια διοίκηση επί ίσοις όροις (άρθρο 60 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας) και του δικαιώματος προσφυγής σε δικαστήριο σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση (άρθρο 45, παράγραφος 1, και άρθρο 77, παράγραφος 2, του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας) έχει προβλεφθεί ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου που αφορούν την υποβολή προτάσεων προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας για τον διορισμό δικαστικών λειτουργιών (άρθρο 44 του νόμου περί του Εθνικού

Δικαστικού Συμβουλίου). Όσον αφορά τους υποψηφίους για τις θέσεις δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο έλεγχος αυτός έχει ανατεθεί στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο.

- 21 Η αρμοδιότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας να διορίζει δικαστές, κατόπιν προηγούμενης πρότασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, συνιστά προεδρικό προνόμιο και, ως εκ τούτου, δεν απαιτείται προσυπογραφή του Πρωθυπουργού για το κύρος της επίσημης πράξης του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί του διορισμού ενός προσώπου ως δικαστικού λειτουργού. Η ρύθμιση αυτή δεν αποτελεί ενίσχυση του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας έναντι της δικαστικής εξουσίας, αλλά εξυπηρετεί την προστασία της τελευταίας από ενδεχόμενη παρέμβαση του Υπουργικού Συμβουλίου ως άλλου οργάνου της εκτελεστικής εξουσίας –πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας–, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Δικαιοσύνης. Η άσκηση από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας του προνομίου διορισμού των δικαστών πρέπει να γίνεται πάντοτε σύμφωνα με τις απαιτήσεις που απορρέουν από την αρχή της σύννομης και εντός των ορίων του νόμου λειτουργίας των δημόσιων αρχών και από τον σεβασμό των αρμοδιοτήτων της δικαστικής εξουσίας.
- 22 Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας αδυνατεί να διορίσει ορισμένο μετέχοντα στη διαδικασία διορισμού σε θέση δικαστή όχι μόνον όταν δεν έχει υποβληθεί σχετική πρόταση του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, αλλά και όταν έχει μεν υποβληθεί πρόταση, αλλά η νομική υπόσταση της πρότασης αυτής, η οποία περιλαμβάνεται σε απόφαση του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, παραμένει σε εκκρεμότητα λόγω άσκησης προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης και, ως εκ τούτου, επικείμενης διενέργειας δικαστικού ελέγχου. Εάν, πριν από την επίδοση της πράξης διορισμού σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, έχει ασκηθεί ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου προσφυγή κατά απόφασης που περιλαμβάνει πρόταση διορισμού συγκεκριμένου προσώπου, η νομική υπόσταση της εν λόγω απόφασης εξαρτάται από την απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου. Η ευδοκίμηση της προσφυγής μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη συνακόλουθη μη πλήρωση της προϋπόθεσης διορισμού σε θέση δικαστή. Επομένως, μέχρι να περατωθεί η διαδικασία ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας δεν μπορούσε να ασκήσει το προνόμιό του να διορίσει το συγκεκριμένο πρόσωπο ως δικαστή λόγω έλλειψης στέρεης νομικής βάσης επί της οποίας να στηρίζεται η άσκηση του εν λόγω προνομίου.
- 23 Τα ανωτέρω δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις που διέπουν το πεδίο εφαρμογής και τη χρονική στιγμή έναρξης ισχύος της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου σε περίπτωση που η απόφαση αυτή δεν προσβληθεί από όλους τους μετέχοντες στη διαδικασία διορισμού (άρθρο 44, παράγραφος 1b, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου) και που καθορίζουν τα αποτελέσματα της ακύρωσης της προσβληθείσας απόφασης περί μη υποβολής πρότασης διορισμού σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (άρθρο 44, νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου). Από τον χρόνο άσκησης της προσφυγής κατά της

απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, εναπόκειται αποκλειστικά και μόνο στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο να εκτιμήσει εάν υπάρχουν λόγοι ακύρωσης της απόφασης καθώς και σε ποια έκταση χωρεί –εντός των ορίων της προσφυγής– ενδεχόμενη ακύρωσή της. Το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο μπορεί να χρησιμοποιήσει διάφορες μεθόδους ερμηνείας προκειμένου να άρει τις αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία του άρθρου 44, παράγραφος 1b, και του άρθρου 44, παράγραφος 4, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένης και της συνταγματικής και σύμφωνης με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας. Το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο προέβη στις ενέργειες αυτές, όπως προκύπτει και από τη διάταξη με την οποία το δικαστήριο αυτό υπέβαλε προδικαστικά ερωτήματα όσον αφορά ιδίως τη συμφωνία με τις σχετικές διατάξεις του ενωσιακού δικαίου της ρύθμισης του άρθρου 44, παράγραφος 1b, και του άρθρου 44, παράγραφος 4, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου (υπόθεση C-824/18).

- 24 Κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, οι περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης οδήγησαν σε διττή παραβίαση του άρθρου 179 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας. Πρώτον, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας διόρισε τον A.S., παρά το γεγονός ότι η νομική υπόσταση της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου η οποία περιλάμβανε την πρόταση διορισμού του δεν ήταν εξασφαλισμένη. Δεν πληρούνταν επίσης η –σε λειτουργικό επίπεδο νοούμενη– προϋπόθεση κατά την οποία ο διορισμός δικαστή λαμβάνει χώρα κατόπιν πρότασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου· η πρόταση αυτή πρέπει όχι μόνο να είναι υπαρκτή αλλά και να έχει σταθερή νομική υπόσταση, μη δυνάμενη να αμφισβητηθεί. Δεύτερον, ο διορισμός στηρίχθηκε στην υπόθεση ότι η απόφαση 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου δεν θα ακυρωθεί από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο. Ο διορισμός αυτός δεν ανταποκρινόταν στην απαίτηση ο δικαστής να διορίζεται για αόριστο χρόνο, καθόσον πραγματοποιήθηκε υπό αίρεση. Η ενδεχόμενη ακύρωση της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου κατόπιν του δικαστικού ελέγχου, με αποτέλεσμα να εκλείψει ακολούθως η προϋπόθεση διορισμού υπό τη μορφή της πρότασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, θα προκαλούσε επιπροσθέτως την ακύρωση του διορισμού σε θέση δικαστή, τούτο δε ανεξαρτήτως του ερωτήματος αν η λόγω ακυρότητα ισχύει *ex tunc* ή *ex nunc*.
- 25 Επιπλέον, υπήρξε παραβίαση της αρχής της διάκρισης και εξισορρόπησης των εξουσιών καθώς και της αρχής της νομιμότητας. Δεδομένης της συνταγματικής θέσης του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου ως οργάνου της δικαστικής εξουσίας, της εκ του νόμου ανάθεσης στο δικαστήριο αυτό της αρμοδιότητας ελέγχου –στην προκειμένη περίπτωση– της νομιμότητας των αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και της αναγκαιότητας συμμόρφωσης προς το μεταγενέστερο αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας δεν είχε εξουσία να ασκήσει το προνόμιο διορισμού δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου πριν περατωθεί η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου αυτού. Παρά ταύτα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας άσκησε το εν λόγω προνόμιο προτού αποφανθεί το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο επί της προσφυγής κατά της απόφασης [του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου], μη

αναμένοντας τη δικαστική εκτίμηση των αιτιάσεων που προβλήθηκαν κατά της οικείας απόφασης, μολοντί οι αιτιάσεις αυτές ήταν πασίγνωστες και πολύ σοβαρές.

- 26 Στην υπό κρίση υπόθεση, αποφασιστικής σημασίας είναι επίσης το γεγονός ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας διόρισε τον Α.Σ. ως δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου όχι μόνον παρά την άσκηση προσφυγής κατά της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, η οποία περιλάμβανε την πρόταση διορισμού του ενδιαφερομένου, και παρά τη μη περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου κατά τον χρόνο διορισμού του, αλλά και παρά την προηγούμενη έκδοση διάταξης του δικαστηρίου αυτού, στις 27 Σεπτεμβρίου 2018, με την οποία ανεστάλη η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης. Η αναστολή εκτέλεσης της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου συνιστά πρόσθετη περίπτωση που είχε ως συνέπεια η εν λόγω απόφαση να μην μπορέσει να αποτελέσει έγκυρη πρόταση διορισμού στη θέση δικαστή. Η διάταξη αυτή ήταν δεσμευτική για τους μετέχοντες της διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, για το δικαστήριο αυτό και για τα λοιπά δικαστήρια (συμπεριλαμβανομένου του Ανωτάτου Δικαστηρίου) και τις λοιπές δημόσιες αρχές (συμπεριλαμβανομένων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας) καθώς και τα όργανα της δημόσιας διοίκησης. Ως εκ τούτου, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας αγνόησε επιδεικτικά την τελεσίδικη κρίση του δικαστηρίου, όπως άλλωστε και ο Α.Σ., ο οποίος, παρά την έκδοση της εν λόγω διάταξης, αποδέχθηκε την πράξη διορισμού.
- 27 Κατά το αιτούν δικαστήριο, καθεμία από τις εκτεθείσες παραβάσεις συνιστά αφ' εαυτής παραβίαση των σημαντικότερων αρχών που διέπουν τη διαδικασία διορισμού των δικαστών στην Πολωνία. Ωστόσο, οι εν λόγω παραβάσεις αποτελούν ένα μόνον από τα στοιχεία που καταδεικνύουν ότι η διαδικασία διορισμού του Α.Σ. ενείχε θεμελιώδεις νομικές πλημμέλειες. Ξεχωριστή και σημαντική θέση εν προκειμένω έχουν οι –μη εξεταζόμενες στην υπό κρίση υπόθεση– παραβάσεις της διαδικασίας διορισμού οι οποίες αποτελούν επί του παρόντος αντικείμενο προδικαστικών ερωτημάτων ήδη υποβληθέντων στο Δικαστήριο από το Ανώτατο Δικαστήριο (υποθέσεις C-585/18, C-624/18 και C-625/18).
- 28 Οι ανωτέρω παραβάσεις θίγουν θεμελιώδεις, συνταγματικούς κανόνες που διέπουν τη σύνθεση των μελών των δικαστικών τμημάτων, και συνιστούν εκτός αυτού σκόπιμες παραβιάσεις, διαπραχθείσες με πρόθεση την εξουδετέρωση των αποτελεσμάτων του δικαστικού ελέγχου της απόφασης 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο. Πρώτον, ο διορισμός του Α.Σ. ως δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου έλαβε χώρα παρά το γεγονός ότι η προσφυγή κατά της απόφασης και οι προβαλλόμενες κατ' αυτής αιτιάσεις ήταν πασίγνωστες. Δεύτερον, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας άσκησε το προνόμιό του βασιζόμενος στην παραδοχή, που περιγράφεται στη νομολογία, ότι ο διορισμός δικαστή από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας δεν δύναται επ' ουδενί να αμφισβητηθεί, ούτε καν

δικαστικώς. Η άσκηση του προνομίου είχε ως στόχο να παραγάγει μη αναστρέψιμες έννομες συνέπειες υπό τη μορφή έγκυρου διορισμού στη θέση δικαστή, έστω και αν και αν επρόκειτο να διαφανεί ότι η διαδικασία διορισμού ενείχε νομικές πλημμέλειες. Το επιχείρημα ότι δεν είναι δυνατή η αμφισβήτηση της πράξης του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί διορισμού σε θέση δικαστή βάσει του άρθρου 179 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας, καθόσον τούτο εμπίπτει στα προνόμιά του, έχει υποστηριχθεί με σαφήνεια στον δημόσιο διάλογο ως απάντηση στην προσπάθεια αμφισβήτησης της εγκυρότητας του διορισμού δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό συνθήκες πανομοιότυπες ή παρόμοιες με αυτές υπό τις οποίες διορίστηκε ο A.S.

- 29 Οι παραβάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στην παρούσα υπόθεση, καθώς και ο κατάφωρος και σκόπιμος χαρακτήρας τους, εντάσσονται στο ευρύτερο πλαίσιο της δράσης που έχει αναληφθεί στην Πολωνία προκειμένου να αποτραπεί ο δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου περί υποβολής προτάσεων στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας για τον διορισμό δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου οι οποίες εκδόθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δηλαδή μετά τις 3 Απριλίου 2018.
- 30 Πρώτον, μετά την κίνηση των διαδικασιών διορισμού στο Ανώτατο Δικαστήριο βάσει του νέου νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, επήλθε τροποποίηση του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου. Προβλέφθηκε ότι η απόφαση σχετικά με τους υποψηφίους δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η οποία δεν προσβλήθηκε από όλους τους μετέχοντες στη διαδικασία διορισμού, καθίσταται νομικώς δεσμευτική κατά το μέρος που περιέχει απόφαση του οργάνου να υποβάλει πρόταση διορισμού σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου και κατά το μέρος που περιέχει απόφαση του οργάνου να μην υποβάλει πρόταση διορισμού σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως προς τους μετέχοντες της διαδικασίας οι οποίοι δεν προσέβαλαν την εν λόγω απόφαση (άρθρο 44, παράγραφος 1b, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου). Η ανωτέρω ρύθμιση συνιστά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα ότι η απόφαση του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου καθίσταται νομικώς δεσμευτική εάν δεν είναι δεκτική προσφυγής και ότι, σε περίπτωση μη προσβολής της από το σύνολο των μετεχόντων στη διαδικασία διορισμού, η απόφαση αυτή καθίσταται νομικώς δεσμευτική κατά το μέρος που περιέχει απόφαση του οργάνου να μην υποβάλει πρόταση διορισμού σε θέση δικαστή ως προς τους μετέχοντες της διαδικασίας οι οποίοι δεν προσέβαλαν την εν λόγω απόφαση (άρθρο 43, παράγραφοι 1 και 2, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου). Αποφασίστηκε επίσης ότι η ακύρωση από το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της απόφασης να μην υποβληθεί πρόταση διορισμού σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου συνεπάγεται απλώς τη δυνατότητα του μετέχοντος στη διαδικασία διορισμού ο οποίος άσκησε προσφυγή να μετάσχει σε μεταγενέστερη διαδικασία διορισμού (άρθρο 44, παράγραφος 4, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου). Οι ως άνω τροποποιήσεις, οι οποίες στοχεύουν στο να καταστήσουν στην πράξη αναποτελεσματική την ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου προσβολή της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά τους υποψηφίους

δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, παρουσιάστηκαν από το συντάκτη του νομοσχεδίου ως μέτρο με το οποίο επιδιώκεται να αποτραπεί η παρακώλυση της διαδικασίας διορισμού στη θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

- 31 Δεύτερον, σε απάντηση στο γεγονός ότι το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα των ανωτέρω κανόνων με το δίκαιο της Ένωσης και, στο πλαίσιο αυτό, υπέβαλε στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής απόφασης (υπόθεση C-624/18) και, επιπλέον, ανέστειλε την εκτέλεση ορισμένων από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, το Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο, συγκείμενο από δικαστές διορισθέντες από το Κοινοβούλιο της Δημοκρατίας της Πολωνίας, καθώς και μια ομάδα γερουσιαστών του κυβερνώντος κόμματος, προσέβαλαν ενώπιον του Συνταγματικού Δικαστηρίου τις διατάξεις του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου για την επιλογή των δικαστών του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου και τη δικαστική προσφυγή κατά των αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου σχετικά με τις προτάσεις διορισμού σε θέση δικαστή εν γένει, συμπεριλαμβανομένης της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου. Κατόπιν τούτου, στις 25 Μαρτίου 2019, στην υπόθεση K 12/18, το Συνταγματικό Δικαστήριο, συγκείμενο αποκλειστικά από δικαστές διορισθέντες από την παρούσα κυβερνητική πλειοψηφία, συμπεριλαμβανομένου και ενός προσώπου που είχε προηγουμένως διοριστεί και θητεύσει στη θέση του δικαστή του Συνταγματικού Δικαστηρίου, απεφάνθη ότι οι διατάξεις του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου που προβλέπουν την επιλογή των δικαστών του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου από το Κοινοβούλιο της Δημοκρατίας της Πολωνίας είναι συμβατές με το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας. Αντιθέτως, κηρύχθηκε αντισυνταγματικό το άρθρο 44, παράγραφος 1α, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, το οποίο προβλέπει τη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου σε υποθέσεις προσφυγής κατά των αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου που αφορούν υποψηφίους δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το Συνταγματικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η διαπίστωση της αντισυνταγματικότητας του άρθρου 44, παράγραφος 1α, του νόμου περί του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου συνεπάγεται την ανάγκη περάτωσης κάθε δικαστικής διαδικασίας (ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) που εκκρεμεί δυνάμει της εν λόγω διάταξης.
- 32 Τρίτον, κατόπιν περαιτέρω νομοθετικών τροποποιήσεων της 23ης Μαΐου 2019, αποκλείστηκε εντελώς η δυνατότητα προσβολής των αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου σε μεμονωμένες υποθέσεις σχετικές με τον διορισμό σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η μεταβατική διάταξη του νόμου αυτού ορίζει ότι οι διαδικασίες προσφυγής κατά αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου σε μεμονωμένες υποθέσεις που αφορούν διορισμούς δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, οι οποίες κινήθηκαν και δεν περατώθηκαν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, καταργούνται εκ του νόμου. Σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι να διασφαλιστεί ότι οι διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, και οι οποίες έχουν ως αντικείμενο αποφάσεις του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου για την υποβολή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας προτάσεων διορισμού δικαστών

μετά την έναρξη ισχύος του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δηλαδή μετά τις 3 Απριλίου 2018, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας που αφορά την απόφαση 331/2018 του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, περατώθηκαν χωρίς την προηγούμενη διενέργεια δικαστικού ελέγχου των εν λόγω αποφάσεων.

- 33 Οι περιστάσεις που περιγράφονται στις σκέψεις 31 και 32 ανωτέρω δεν αναιρούν την ανάγκη να δοθεί απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα της υπό κρίση υπόθεσης από το Δικαστήριο. Το προδικαστικό ερώτημα αφορά παρελθόντα γεγονότα συνεπαγόμενα πλημμέλειες του διορισμού του A.S. οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν θεραπεύονται –με αναδρομική ισχύ– από τις προαναφερθείσες αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου και από τις νομοθετικές τροποποιήσεις.
- 34 Η διαπίστωση ότι ο διορισμός του A.S. πραγματοποιήθηκε κατά κατάφωρη παραβίαση της πολωνικής νομοθεσίας μπορεί, κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, να δικαιολογήσει το συμπέρασμα ότι η συμμετοχή του προσώπου αυτού σε δικαστικό σχηματισμό συνεπάγεται ότι δεν μπορεί να γίνει λόγος για δικαστήριο που έχει συσταθεί νομίμως κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης. Ωστόσο, είναι αναγκαία η διευκρίνιση του ζητήματος αυτού από το Δικαστήριο.
- 35 Η αυστηρή τήρηση των κανόνων διορισμού των δικαστών συμβάλλει στην εμπιστοσύνη των πολιτών και της κοινωνίας στην ανεξαρτησία και την αμεροληψία των δικαστηρίων (απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, FV κατά Συμβουλίου, T-639/16 P, EU:T:2018:22, σκέψη 75). Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, δεδομένου ότι ο τρόπος διορισμού των δικαστών διέπεται από συγκεκριμένους κανόνες δικαίου και ότι η τήρηση αυτών των κανόνων είναι θεμελιώδης για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας και αμεροληψίας του δικαστηρίου, η παράβαση των κανόνων αυτών, και ιδίως η κατάφωρη παράβαση, συνεπάγεται σοβαρή υπονόμευση της διασφάλισης αυτής. Το αιτούν δικαστήριο θίγει δύο πτυχές της ανεξαρτησίας, απορρέουσες από τη νομολογία του Δικαστηρίου –την εσωτερική και την εξωτερική (αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, σκέψη 51, της 9ης Οκτωβρίου 2014, TDC, C-222/13, EU:C:2014:2265, σκέψη 30, της 17ης Ιουλίου 2014, Torresi, C-58/13 και C-59/13, EU:C:2014:2088, σκέψη 22, και της 6ης Οκτωβρίου 2015, Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, σκέψη 19).
- 36 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αν ένα πρόσωπο το οποίο έχει διοριστεί ως δικαστής κατά κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου που διέπουν τον διορισμό των δικαστών δύναται να διατηρήσει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία του. Αφενός, ο συγκεκριμένος δικαστής βρίσκεται σε μια κατάσταση στην οποία η ανεξαρτησία του μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από τους πολίτες –όπως καταδεικνύουν οι ήδη υποβληθείσες για τον λόγο αυτό αιτήσεις εξαιρέσεως–, όπως μπορεί επίσης να εκτεθεί σε εξωτερική παρέμβαση από το όργανο που διέπραξε την παράβαση κατά τον διορισμό του, ή από οποιοδήποτε άλλο όργανο το οποίο συμπράττει με το όργανο αυτό. Ο εν λόγω δικαστής ενδέχεται να υπόκειται σε

πίεση λόγω ενεργειών των ως άνω οργάνων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ανήκουν στις λοιπές εξουσίες (εκτελεστική ή νομοθετική), με σκοπό να αποτραπεί ο δικαστικός έλεγχος των παραβάσεων που διαπράχθηκαν πριν από τον διορισμό του. Ενδέχεται να ισχύει και το αντίθετο, δηλαδή ο δικαστής να είναι εκτεθειμένος σε ενέργειες των εν λόγω οργάνων που υπονομεύουν την ιδιότητά του ως δικαστή. Από την άλλη πλευρά, ο δικαστής που έχει διοριστεί κατά κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου που διέπουν τον διορισμό των δικαστών μπορεί να μην προσφέρει εγγύα αμεροληψίας, ιδίως όταν η εγκυρότητα του διορισμού του –λόγω της επίμαχης παράβασης– τίθεται υπό αμφισβήτηση σε μια συγκεκριμένη υπόθεση από διάδικο μέρος διαφοράς την οποία εκδικάζει ο εν λόγω δικαστής και επί της οποίας καλείται να αποφανθεί. Απορρίπτοντας τις προσπάθειες αμφισβήτησης του κύρους του διορισμού του, ο δικαστής μπορεί να λάβει μέτρα για να εμποδίσει έναν διάδικο από το να προβεί σε τέτοιες προσπάθειες ή να τις καταστήσει ατελέσφορες.

- 37 Πρέπει να προστεθεί ότι, παρά το γεγονός ότι το Συνταγματικό Δικαστήριο, υπό την τρέχουσα σύνθεσή του, αναγνωρίζει ότι οι πράξεις στις οποίες προβαίνει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας στο πλαίσιο της άσκησης των προνομίων του δεν υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο, πράγμα το οποίο ισχύει και ως προς την εκ μέρους του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας πράξη διορισμού σε θέση δικαστή, εντούτοις η μετατροπή του οργάνου αυτού σε εργαλείο υπό την τρέχουσα σύνθεσή του εγείρει το ερώτημα κατά πόσον θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί –εν ανάγκη– για την υιοθέτηση διαφορετικής θέσης, εφόσον τούτο αποδειχθεί χρήσιμο. Τούτο επηρεάζει σαφώς την εκτίμηση της ανεξαρτησίας των προσώπων που έχουν διοριστεί ως δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό συνθήκες όπως αυτές υπό τις οποίες διορίστηκε ο A.S.
- 38 Το πολωνικό δίκαιο δεν προβλέπει ρητώς καμία ειδική διαδικασία ή μέτρο που να επιτρέπει σε διάδικο να αμφισβητήσει την εγκυρότητα του διορισμού σε θέση δικαστή ενός προσώπου που μετέχει σε δικάζοντα σχηματισμό, μολονότι από τις διατάξεις του προκύπτει ότι το δικαστήριο οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τη νομιμότητα της σύνθεσής (άρθρο 379, σημείο 4, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), και ότι η συμμετοχή στη σύνθεση του δικαστηρίου ενός προσώπου μη έχοντος το σχετικό δικαίωμα συνιστά βάση για την επανάληψη οριστικώς περατωθείσας διαδικασίας (άρθρο 401, σημείο 1, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Δεδομένου ότι, πλην του μέτρου της επανάληψης της διαδικασίας, οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν μπορούν να προσβληθούν, οι διάδικοι προσπαθούν να προστατεύσουν το δικαίωμά τους για εξέταση της υπόθεσης από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο μέσω της υποβολής αιτήσεων εξαίρεσης των προσώπων που έχουν διοριστεί σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό συνθήκες εντελώς ή εν μέρει πανομοιότυπες με αυτές υπό τις οποίες διορίστηκε ο A.S. Τα τμήματα του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη σύνθεση των οποίων μετέχουν εξ ολοκλήρου πρόσωπα διορισθέντα υπό τέτοιες συνθήκες προσπαθούν να αποτρέψουν την ως άνω πρακτική των διαδίκων. Προσπαθούν επίσης να εξαλείψουν οριστικά την πρακτική υποβολής αιτήσεων εξαίρεσης παραπέμποντας στο Συνταγματικό Δικαστήριο, υπό την τρέχουσα σύνθεσή του, ερωτήματα σχετικά με το αν το άρθρο 49 του Κώδικα Πολιτικής

Δικονομίας, το οποίο ορίζει τις προϋποθέσεις εξαίρεσης δικαστή κατόπιν αιτήματος των διαδίκων, συνάδει με το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ή την ΕΣΔΑ.

- 39 Ως αντίδραση στην αμφισβήτηση της ιδιότητάς τους, τα πρόσωπα που διορίστηκαν ως δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου υπό συνθήκες εντελώς ή εν μέρει πανομοιότυπες με αυτές υπό τις οποίες διορίστηκε ο A.S. προβαίνουν και σε περαιτέρω ενέργειες για να εμποδίσουν την εν λόγω αμφισβήτηση. Παράδειγμα αποτελεί το γεγονός ότι η ολομέλεια του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου εξέδωσε απόφαση, στις 10 Απριλίου 2019, με την οποία έκρινε ότι τα πρόσωπα που μετέχουν στη σύνθεση του εν λόγω τμήματος έχουν διοριστεί εγκύτως ως δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η δε συμμετοχή τους σε δικάζοντα σχηματισμό δεν προσβάλλει το δικαίωμα προσφυγής ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει συσταθεί νομίμως (άρθρο 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ). Η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατά παραβίαση της θεμελιώδους αρχής ότι ουδείς δύναται να δικάζει υπόθεση που αφορά τον ίδιο. Συγκεκριμένα, κανένας από τους δικαστές της σύνθεσης του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν έπρεπε να έχει μετάσχει στην έκδοση της απόφασης αυτής, δεδομένου ότι το κρίσιμο νομικό ζήτημα αφορούσε άμεσα καθένα από τα πρόσωπα αυτά, δηλαδή την ιδιότητά τους ως δικαστών.
- 40 Οι ενέργειες που περιγράφονται στις σκέψεις 38 και 39 ανωτέρω αναλαμβάνονται προς το συμφέρον των προσώπων των οποίων η ιδιότητα ως δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου γεννά αμφιβολίες και είναι αμφισβητήσιμη. Προορίζονται δε να στερήσουν από τα πρόσωπα που παρίστανται ως διάδικοι ενώπιον δικαστικών σχηματισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποτελούμενων από τέτοιους δικαστές κάθε μέσο διενέργειας δικαστικού ελέγχου της ιδιότητας των προσώπων αυτών ως δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, και κατ' αυτόν τον τρόπο, τη δυνατότητα προστασίας του δικαιώματος πρόσβασης των εν λόγω διαδίκων σε ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει συσταθεί νομίμως.
- 41 Στο πλαίσιο εξέτασης του προβλήματος της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις περιστάσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε η διάταξη της 8ης Μαρτίου 2019 στην υπόθεση I αριθ. 47/18. Οι περιστάσεις αυτές καταδεικνύουν τις προσπάθειες που κατέβαλε ένα πρόσωπο διορισθέν σε θέση δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά κατάφωρη παράβαση των διατάξεων για τον διορισμό των δικαστών ώστε να περατωθεί μια διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας τέθηκε το ζήτημα της εγκυρότητας του διορισμού ως δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου άλλων προσώπων μετεχόντων στη σύνθεση του τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, τούτο δε προκειμένου να αποτραπεί η εξέταση του ζητήματος αυτού. Η ενέργεια αυτή αυξάνει τις αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον ένας δικαστής ο οποίος διορίζεται υπό τις περιστάσεις αυτές μπορεί να παράσχει εχέγγυα ανεξαρτησίας και αμεροληψίας.
- 42 Το αιτούν δικαστήριο ζητεί την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας βάσει του άρθρου 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

- 43 Πρώτον, η σημασία της απάντησης στο προδικαστικό ερώτημα υπερβαίνει τις περιστάσεις της υπόθεσης στην οποία υποβλήθηκε το ερώτημα αυτό. Επί του παρόντος, στο Ανώτατο Δικαστήριο υπηρετούν 37 δικαστές διορισθέντες κατά κατάφωρη παράβαση των κανόνων της πολωνικής νομοθεσίας σχετικά με τον διορισμό των δικαστών. Στην περίπτωση 27 προσώπων (19 προσώπων από το τμήμα έκτακτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, 7 προσώπων του τμήματος αστικών υποθέσεων 1 προσώπου του πειθαρχικού τμήματος), η παράβαση αυτή συνίσταται στον διορισμό τους παρά την προηγούμενη άσκηση προσφυγής ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου κατά των αποφάσεων του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου η οποία περιλάμβανε την πρόταση διορισμού τους, παρά την αναστολή εκτέλεσης των εν λόγω αποφάσεων και παρά τη μη περάτωση της ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου διαδικασίας πριν από την επίδοση των πράξεων διορισμού. Στην περίπτωση 10 προσώπων του πειθαρχικού τμήματος, η παράβαση συνίσταται στον διορισμό τους παρά την προηγούμενη άσκηση προσφυγής ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου κατά της απόφασης του Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου η οποία περιλάμβανε την πρόταση διορισμού τους και παρά τη μη περάτωση της ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου διαδικασίας πριν από την επίδοση των πράξεων διορισμού.
- 44 Δεύτερον, το Ανώτατο Δικαστήριο ασκεί τα σημαντικότερα δικαστικά καθήκοντα στο πολωνικό δικαστικό σύστημα ως δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, η δε αποστολή του είναι η άσκηση δικαστικής εποπτείας επί της δικαιοδοτικής δραστηριότητας των τακτικών και των στρατιωτικών δικαστηρίων. Επιτελεί επίσης και άλλες λειτουργίες καθοριζόμενες στον νόμο, για παράδειγμα αποφαινεται επί του κύρους των εκλογών (για το Εθνικό Κοινοβούλιο και τη Γερουσία, για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας και για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο). Οι τελευταίες αυτές υποθέσεις εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του τμήματος έκτακτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων. Τούτο καθιστά αναγκαία την κατά το δυνατόν ταχύτερη άρση των αμφιβολιών που εκφράζονται με το προδικαστικό ερώτημα προκειμένου είτε να αποφευχθεί η συστημική απειλή για την ελευθερία και τα πολιτικά δικαιώματα στην Πολωνία είτε να κριθεί ότι δεν υφίσταται τέτοια απειλή.
- 45 Τρίτον, η κατά το δυνατόν ταχύτερη απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα κρίνεται επιβεβλημένη προκειμένου να εξαλειφθούν οι αμφιβολίες ως προς τη λειτουργία του Ανωτάτου Δικαστηρίου με τη συμμετοχή των προσώπων τα οποία αφορά το εν λόγω ερώτημα. Η συμμετοχή των εν λόγω προσώπων στη σύνθεση τμημάτων του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την υπόνοια ότι τα οικεία τμήματα δεν πληρούν τα κριτήρια του ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει συσταθεί νομίμως συνιστά απειλή για τη σταθερότητα των δικαστικών αποφάσεων, και θίγει τα συμφέροντα των πολιτών. Θέτει επίσης σε κίνδυνο την άσκηση των συνταγματικών λειτουργιών του Ανωτάτου Δικαστηρίου και υπονομεύει τα θεμέλια του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης στην Πολωνία. Εφόσον κριθεί ότι, παρά τις διαπραχθείσες παραβάσεις, οι δικαστικοί σχηματισμοί με αυτά τα πρόσωπα στη σύνθεσή τους πληρούν τα κριτήρια του

ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει συσταθεί νομίμως, ο κίνδυνος αυτός θα εξαλειφθεί.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ